

Utring af den ærede sidste Taler. Han talte om Bequemmelighedshensyn og sagde, at det var ikke alene Samvittighedshensyn, men ogsaa Bequemmelighedshensyn, man i denne Sag gjorde gjældende. Ja, men disse Bequemmelighedshensyn ere ogsaa af meget stor Betydning, fordi de ogsaa gjælde; thi naar de ikke kunne sluttes sig til Sognets Præst, saa maa det, som de indeholder af Bigtighed, at den Mand, de ønske at slutte sig til, ikke boer for langt borte, men at de med Lethed ville kunne komme til ham, eller han komme til dem; men det er intet, som kan sættes absolut Hindring i veien for Benyttelsen af Loven om Sognebaandets Løsning; naar de ikke faae den dem i nærværende Forslag tillagte Ret; thi det kan dog ikke nytte, at man siger til Folk: „I maae gjerne løse Eder fra Forbindelsen med Eders Sognepræst“, naar det er en fuldstændig Umulighed for dem at kunne slutte sig til nogen anden, enten fordi de — man kalde det nu mulig med den sidste ærede Taler Bequemmelighedshensyn — have en saa lang Rejse at gjøre, at de derved ere affaarne fra at komme til ham, eller af andre Grunde. Jeg troer derhos, hvad jeg allerede bemærkede ved Sagens 2den Behandling, at vi, naar vi see hen til den Brug, der er bleven gjort af Loven om Sognebaandets Løsning, maae være enige om, at denne kun er bleven brugt i meget ringe Omfang, og man kan derfor forudsæe, at nærværende Lov vil blive benyttet endnu sjældnere.

Frelund: Det vil maaskee være i det ærede Things Erindring, at jeg engang har indbragt et Lovforslag her i Salen omtrent af samme Indhold som det nu foreliggende; dette er Grunden til, at jeg udbæder mig Tilladelse til at forlade min Stilling ligeoverfor det foreliggende Forslag. Jeg har for Tid indbragte hiint Lovforslag, som ikke af nogen religiøs Trang, det skal jeg ærlig erkjende, men det Spørgsmaal, der blev indbragt frem i hiint Forslag, har jeg dengang gjentagende været til Forhandling i Rigsdagen, uden at man havde faaet Noget eller dog ikke nogen Lov ud deraf. Saa stete det, at det, man havde forlangt, idetmindste det Væsentlige deraf, blev gennemført ved kongelig Anordning. Det, at ordne sige Sager

ved Anordning, forekom nu ikke mig at være passende, rigtigt og hensigtsmæssigt.

Formanden: Maa jeg gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at det kun er det første Endringsforslag, der er til Forhandling, det Endringsforslag nemlig, der gaaer ud paa, at § 1 skal udgaae.

Frelund: Ja, det erindrer jeg meget godt. — Jeg siger altsaa, at det ikke forekom mig passende, rigtigt og hensigtsmæssigt at afgjøre Sligt ved kongelig Anordning, og jeg ønskede derfor at faae det slaaet fast i Lovsform, da jeg ansaae dette for mere betryggende. Det var det, jeg dengang forsøgte, men det lykkedes ikke og er hidtil ikke lykkedes, idet de forhenværende Kultusministre ikke have villet gaae ind derpaa. Nu have vi faaet en Kultusminister, der har udtalt, at han vil indstille det gamle Forslag til Approbation af Hans Majestæt — og det er jo hos Hans Majestæt, at Afgjørelsen ligger — hvorefter han, naar den Paragraph, der nu er til Forhandling, bliver sat ind i Lovforslaget, ikke vil indstille det til Stadfæstelse. Min Stilling til Sagen er, efter hvad jeg nu har ytret, derfor den, at jeg vil give min Stemme til at staffe det gamle Forslag Lovskraft, men at jeg ingen Forbindtighed har ligeoverfor den foreliggende § 1, thi den, eller idetmindste Noget af den, er noget Nyt. Jeg skal endnu blot tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig at høre til god Skik og Orden, at Rigsdagen saa nogenlunde er consequent, og jeg troer, at det vil være meget vanskeligt at anvise Ministeren, hvis man kan bruge dette Udtryk, hans Stilling overfor Thinget, naar Thinget selv bestandigt skifter Standpunkt.

Hansmøsten: Jeg kan i Gæt og Alt tiltræde, hvad der er blevet udtalt af flere ærede Landsstingsmænd til Fordeel for Beholdelsen af § 1, saaledes som den under forrige Behandling blev vedtagen her i Thinget, og jeg skal altsaa tiltræde at forlade Endringsforslaget under Nr. 1. Til hvad der allerede er udtalt har jeg iøvrigt kun meget Lidet at tilføje, men jeg vil dog bringe i Erindring,